

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

19. januar 2006 *

I sag C-547/03 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i Domstolens statut, iværksat den 22. december 2003,

Asian Institute of Technology (AIT), Pathumthani (Thailand), ved avocat H. Teissier du Cros, og med valgt adresse i Luxembourg,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved P.-J. Kuijper og B. Schöfer, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt i første instans,

* Processprog: fransk.

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta, P. Kūris og G. Arestis (refererende dommer),

generaladvokat: C. Stix-Hackl
justitssekretær: ekspeditionssekretær K. Sztranc,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 26. maj 2005,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 13. september 2005,

afsagt følgende

Dom

- ¹ Asian Institute of Technology (herefter »AIT«) har iværksat appel med påstand om ophævelse af kendelse afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 15. oktober 2003 (sag T-288/02, AIT mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, herefter »den appellerede kendelse«), hvorved Retten afviste den af AIT anlagte sag angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af

22. februar 2002 om indgåelse af en forskningskontrakt inden for rammerne af »Asia-Invest«-programmet med »Center for Energy-Environment Research and Development« (herefter »den anfægtede beslutning«).

Retsforskrifter

- 2 Andet afsnit i Rettens procesreglement, i den version, der fandt anvendelse på tidspunktet for afsigelsen af den anfægtede kendelse, indeholder et kapitel 3 med overskriften »Foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse og bevisoptagelse«. I dette kapitel, første afdeling, »Foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse«, findes artikel 64, hvis stk. 1-4 har følgende ordlyd:

»1. Foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse tilsigter at tilvejebringe de bedst mulige betingelser for sagens fremme, retsforhandlingernes forløb og bilæggelse af tvister. Retten træffer bestemmelse om sådanne foranstaltninger efter at have hørt generaladvokaten.

2. Foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse har navnlig til formål:

- a) at sikre, at den skriftlige og den mundtlige forhandling forløber bedst muligt, og at lette bevisoptagelsen

- b) at afklare de punkter, på hvilke parterne bør uddybe deres argumentation, eller på hvilke der er behov for bevisoptagelse

- c) at præcisere indholdet af parternes påstande, anbringender og argumenter og at afklare, hvilke spørgsmål der er omtvistede mellem parterne

- d) at fremme forligsmæssig løsning af tvister.

3. Foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse kan bl.a. bestå i:

- a) at stille spørgsmål til parterne

- b) at opfordre parterne til at udtale sig skriftligt eller mundtligt om visse aspekter af tvisten

- c) at anmode parterne eller tredjemænd om oplysninger

- d) at anmode om fremlæggelse af dokumenter eller aktstykker vedrørende sagen

- e) at indkalde parternes befuldmægtigede eller parterne personligt til møder.

4. Hver part kan på et hvilket som helst trin i sagen foreslå foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse eller ændringer heri. I så fald høres de øvrige parter, inden der træffes afgørelse om disse foranstaltninger.

Når sagens omstændigheder tilsiger det, giver Retten parterne meddelelse om de påtænkte foranstaltninger og opfordrer dem til mundtligt eller skriftligt at udtale sig.«

- 3 Procesreglementets tredje afsnit indeholder et kapitel 2 med overskriften »Formalitetssindsigelser og processuelle stridsspørgsmål«. Kapitlet omfatter bl.a. artikel 111, 113 og 114, som har følgende ordlyd:

»Artikel 111

Er det åbenbart, at Retten ikke har kompetence til at behandle en sag, eller at sagen må afvises, eller er sagen åbenbart ugrundet, kan Retten, efter at have hørt generaladvokaten, uden at fortsætte sagens behandling træffe afgørelse ved begrundet kendelse.

Artikel 113

Retten kan til enhver tid af egen drift efterprøve, om sagen skal afvises, fordi ufravigelige procesforudsætninger ikke er opfyldt, eller efter at have hørt parterne, fastslå, at sagen er blevet uden genstand, og at det er ufornuddent at træffe afgørelse. Afgørelse herom træffes i henhold til bestemmelserne i artikel 114, stk. 3 og 4.

Artikel 114

[...]

3. Medmindre Retten bestemmer andet, forhandles der mundtligt om begæringen.

4. Efter at have hørt generaladvokaten træffer Retten afgørelse om begæringen eller henskyder den til afgørelse i forbindelse med sagens realitet. Den henviser sagen til Domstolen, såfremt den henhører under dennes kompetence.

Tager Retten ikke begæringen til følge, eller henskyder den begæringen til afgørelse i forbindelse med sagens realitet, fastsætter retsformanden nye frister for fortsættelsen af sagens behandling.«

Faktiske omstændigheder

- 4 AIT er et organ, der ikke arbejder med gevinst for øje, og som beskæftiger sig med teknisk uddannelse og forskning. Det har hjemsted i Thailand.
- 5 Som det fremgår af den appellerede kendelse, var »Center for Energy-Environment Research and Development« (herefter »CEERD«) en afdeling under AIT uden status som juridisk person, hvis direktør indtil den 31. december 2001 var T. Lefèvre.

- 6 »Asia-Invest«-programmet er et led i en række initiativer fra Det Europæiske Fællesskab, hvis formål er at fremme handelen og den gensidige forståelse mellem Den Europæiske Union og Asien gennem støtte af det handelsmæssige samarbejde. Som led i dette program offentliggjorde Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber den 10. april 2001 indkaldelse af forslag nr. EUROPEAID/112441/C/G (EFT C 109, s. 9).

- 7 Som følge af denne offentliggørelse indgav »Center for Energy-Environment Research and Development — Foundation for International Human Resource Development« (herefter »CEERD-FIHRD«) den 19. november 2001 et forslag underskrevet af dettes direktør, T. Lefèvre.

- 8 Efter en gennemgang af de indleverede sager besluttede Kommissionen bl.a. at godtage dette forslag og vedtog den anfægtede beslutning. Kontrakt nr. ASI/B7-301/95/108-174, indgået med CEERD, blev underskrevet den 27. februar 2002 af T. Lefèvre, der præsenterede sig som organets direktør. Kontrakten omfattede udbetaling af et forskud på 27 481,88 EUR, som blev overført til en konto, som var åbnet i »Foundation for International Human Resource Development«'s navn (herefter »FIHRD«) i Thai Farmers Bank.

- 9 Ved skrivelse af 17. juli 2002 anmodede AIT's advokat EuropeAid, Kommissionens Samarbejdskontor (herefter »EuropeAid«), om oplysninger vedrørende et projekt benævnt »Facilitating the Dissemination of European Clean Technologies in Thailand«. I skrivelsen anførte advokaten, at CEERD »blot [var] en afdeling af AIT og ikke [havde] status som juridisk person, og dermed ikke [havde] kompetence til at indgå en kontrakt i dette ulovligt tilegnede navn og slet ikke gennem Thierry Lefèvre, som ikke i lang tid [havde] været direktør for dette organ«.

- 10 Som svar på skrivelsen sendte direktøren for EuropeAid, E.W. Muller, den 21. juli 2002 AIT's advokat en skrivelse, hvori han anførte, at der blev underskrevet en kontrakt den 22. februar 2002 af ham selv og af Eich fra Kommissionen, og den 27. februar 2002 af direktøren for CEERD, T. Lefèvre. Det blev i denne skrivelse præciseret, at et beløb på 27 481,88 EUR var blevet udbetalt som forskud inden for rammerne af kontrakten, og at projektet ville det blive afsluttet den 28. maj 2003, da varigheden heraf var 15 måneder.
- 11 I samme skrivelse anførte Kommissionen endvidere, at der den 4. juli 2000 var blevet underskrevet en tilsvarende kontrakt vedrørende et projekt af 17 måneders varighed med direktøren for CEERD, T. Lefèvre, og at den i denne kontrakt omhandlede støtte på 42 227,50 EUR var blevet udbetalt i sin helhed.

Retsforhandlinger ved Retten og den appellerede kendelse

- 12 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 23. september 2002 anlagde AIT sag med påstand om annullation af den anfægtede beslutning. Denne sag blev registreret under nr. T-288/02.
- 13 Samme dag anlagde AIT annullationssøgsmål til prøvelse af Kommissionens beslutning af 4. juli 2000 om indgåelse af den forskningskontrakt, der er nævnt i denne doms præmis 11. Denne sag blev registreret under nr. T-287/02.
- 14 Kommissionen indgav den 20. december 2002 indlæg i sagerne AIT mod Kommissionen, som havde givet anledning til kendelse afsagt af Retten den 25. juni 2003 (sag T-287/02, Sml. II, s. 2179) og den appellerede kendelse (sag T-288/02,

endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), idet den særligt begærede sagerne forenet. Rettens Justitskontor gav AIT en frist til at fremkomme med bemærkninger til denne begæring om forening. AIT modsatte sig sagerens forening.

- 15 I sit svarskrift i sag T-288/02 begærede Kommissionen sagen afvist. Bilaget til svarskriftet indeholdt ligeledes de første sider af forslaget fra CEERD-FIHRD underskrevet den 19. november 2001 af direktøren for CEERD-FIHRD, T. Lefèvre, samt kontrakt af 27. februar 2002 indgået mellem Kommissionen og CEERD.
- 16 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 23. maj 2003 har AIT anmodet om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning. Ved kendelse af 9. juli 2003, AIT mod Kommissionen (sag T-288/02 R, Sml. II, s. 2885), besluttede Rettens præsident ikke at tage begæringen til følge, og udsatte afgørelsen om sagens omkostninger. AIT iværksatte appel af denne kendelse, men Domstolens præsident afviste appellen ved kendelse af 30. september 2003, AIT mod Kommissionen (sag C-348/03 P(R), ikke trykt i Samling af Afgørelser).
- 17 I den sag, der ligger til grund for den appellerede kendelse, har Retten i medfør af procesreglementets artikel 64 den 30. juni 2003 anmodet Kommissionen om at fremlægge indkaldelse af forslag nr. EUROPEAID/112441/C/G, som er nævnt i denne doms præmis 6, dokumenter vedrørende reguleringen af tildelingen af støtte inden for rammerne af »Asia-Invest«-programmet og forslaget fra CEERD-FIHRD af 19. november 2001 i sin helhed.
- 18 Kommissionen efterkom denne anmodning den 22. juli 2003, hvorefter Retten i medfør af procesreglementets artikel 64 opfordrede AIT til at tage stilling til de af fællesskabsinstitutionen fremlagte dokumenter og at fremkomme med sine bemærkninger til den påstand om afvisning, som Kommissionen havde fremsat i sit svarskrift.

- 19 Den 11. september 2003 efterkom AIT denne opfordring. AIT anførte bl.a. i sit indlæg, at organet havde indledt en sag mod T. Lefèvre den 2. september 2003 ved Tribunal de grande instance de Paris.
- 20 Ved kendelse af 25. juni 2003 i sagen AIT mod Kommissionen afviste Retten i henhold til procesreglementets artikel 113 og 114 den af AIT anlagte sag.
- 21 Ved den appellerede kendelse afviste Retten i henhold til procesreglementets artikel 111 den sag, der var anlagt til prøvelse af den anfægtede beslutning.
- 22 Rettens vurdering i denne forbindelse er den følgende:

»27 Det fremgår af fast retspraksis, at der alene foreligger retsakter, som kan gøres til genstand for annullationssøgsmål af fysiske eller juridiske personer i henhold til artikel 230, stk. 4, EF, når foranstaltningerne har retligt bindende virkninger, som kan berøre sagsøgerens interesser gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling (Domstolens dom af 11.11.1981, sag 60/81, IBM mod Kommissionen, Sml. s. 2639, præmis 9, Rettens dom af 18.5.1994, sag T-37/92, BEUC og NCC mod Kommissionen, Sml. II, s. 285, præmis 27, og af 18.12.1997, sag T-178/94, ATM mod Kommissionen, Sml. II, s. 2529, præmis 53).

28 Det fremgår af Kommissionens indlæg samt af de til Retten indsendte dokumenter og særligt kontrakt af 27. februar 2002 og forslag af 19. november

2001 indgivet af [CEERD-FIHRD], at Kommissionen har vedtaget den anfægtede beslutning på oplyst grundlag, dvs. med den relevante viden om, at den anden kontrahent var et fra AIT adskilt organ, og at CEERD og dennes direktør ikke længere hørte under AIT. Som Kommissionen har anført i sit indlæg, henvises der i forslag af 19. november 2001, særligt i del II, »Ansøgeren«, udtrykkeligt til overførslen af CEERD fra AIT til FIHRD og til den omstændighed, at T. Lefèvre ikke længere var ansat ved AIT. De omhandlede dokumenter havde endvidere før indgåelsen af kontrakten gjort Kommissionen opmærksom på en række kontaktoplysninger for CEERD og FIHRD.

- 29 Kommissionens beslutning om indgåelse af en kontrakt den 27. februar 2002 var derfor ikke behæftet med nogen fejl med hensyn til kontrahentens identitet eller tvivl om tilstedeværelsen af en sammenhæng mellem kontrahenten og sagsøgeren. Kommissionen vidste, at kontrakten blev indgået med T. Lefèvre på vegne af [CEERD-FIHRD], en ny og særskilt enhed, og Kommissionen indgik kontrakten med denne viden.
- 30 Heraf følger, at den anfægtede beslutning er rettet til [CEERD-FIHRD] og ikke til sagsøgeren, og at kontrakten af 27. februar 2002 ikke pålægger sagsøgeren nogen forpligtelser eller giver sagsøgeren nogen rettigheder. Kommissionens beslutning om indgåelsen af denne kontrakt vedrører således ikke sagsøgeren, og en annullation heraf kan hverken berøre sagsøgerens retsstilling eller give denne nogen fordele.
- 31 Sagsøgeren kan herefter ikke påstå, at den anfægtede beslutning har retligt bindende virkninger, som kan berøre AIT's interesser gennem en væsentlig ændring af [organets] retsstilling.

32 For så vidt som sagsøgeren mener sig krænkede af T. Lefèvres påståede illoyale adfærd og CEERD's påståede »usurpation«, må [organet] gøre sine rettigheder gældende ved de kompetente nationale domstole. En annullation af den anfægtede beslutning vil ikke kunne kompensere for den skade, som påstås at være lidt som følge af denne usurpation.«

Parternes påstande og retsforhandlinger ved Domstolen

²³ AIT har ved appellen nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede kendelse ophæves.

- Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.

- I modsat fald indledes den mundtlige forhandling.

- Den anfægtede beslutning annulleres.

24 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Appellen forkastes.

— AIT tilpligtes at betale sagens omkostninger.

25 Ved skrivelse indleveret til Domstolens Justitskontor den 12. marts 2004 har AIT i overensstemmelse med artikel 117 i Domstolens procesreglement anmodet om tilladelse til at indgive replik. Ved afgørelse af 23. marts 2004 afviste Domstolens præsident anmodningen.

Appellen

26 Til støtte for sin påstand om ophævelse af den anfægtede kendelse har AIT gjort tre anbringender gældende. Første og andet anbringende vedrører henholdsvis en fejlagtig anvendelse af artikel 111 i Rettens procesreglement og en tilsidesættelse af artikel 230, stk. 4, EF. Med sit tredje anbringende har AIT påberåbt sig en tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, proklameret i Nice den 7. december 2000 (EFT C 364, s. 1, herefter »chartret om grundlæggende rettigheder«).

Første anbringende

- 27 Med dette anbringende har AIT gjort gældende, at Retten har gjort sig skyldig i en fejlagtig anvendelse af procesreglementets artikel 111, idet den, før den traf beslutning i henhold til denne bestemmelse, allerede havde truffet foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i overensstemmelse med bestemmelserne i procesreglementets artikel 64.
- 28 Det bemærkes, at procesreglementets artikel 111 giver Retten mulighed for ved begrundet kendelse at afvise en sag uden at fortsætte sagens behandling, når der af de i bestemmelsen nævnte grunde ikke vil kunne gives medhold i sagen.
- 29 Det bemærkes endvidere, at foranstaltninger truffet i overensstemmelse med Rettens procesreglements artikel 64, stk. 1, tilsigter at tilvejebringe de bedst mulige betingelser for sagens fremme, retsforhandlingernes forløb og bilæggelse af tvister.
- 30 Det følger heraf, at da foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse i Rettens procesreglements artikel 64 tilsigter at tilvejebringe de bedst mulige betingelser for sagens fremme, retsforhandlingernes forløb og bilæggelse af tvister, kan sådanne foranstaltninger ikke i sig selv være til hinder for, at der afsiges en kendelse på grundlag af procesreglementets artikel 111.

- 31 AIT har i denne forbindelse navnlig gjort gældende, at anvendelsen af artikel 111 er fejlagtig, idet den af AIT anlagte sag ikke var åbenbart ugrundet i denne bestemmelses forstand. De grunde, som Retten støttede afvisningen på, viste sig således først ved disse foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, som blev besluttet et år efter sagsanlægget, og efter en første udveksling af processkrifter.
- 32 Det bemærkes, at det fremgår af præmis 30 og 31 i den appellerede kendelse, at den ved Retten anlagte sag blev afvist som åbenbart ugrundet, idet AIT ikke havde godtgjort en søgsmålsinteresse. Denne afvisningsgrund forekom allerede i Kommissionens svarskrift. Endvidere var de dokumenter, hvorpå Retten byggede sin begrundelse, nemlig forslaget fra CEERD-FIHRD af 19. november 2001 og kontrakten af 27. februar 2002, blandt de procesdokumenter, som var vedlagt Kommissionens svarskrift som bilag.
- 33 Heraf følger, at AIT's påstand, hvorefter sagen burde have været antaget til realitetsbehandling, da visse dokumenter, som den appellerede kendelse henviser til, og som Retten havde pålagt Kommissionen at fremsende inden for en vis frist, ikke var blevet fremlagt, under alle omstændigheder savner grundlag og derfor bør forkastes.
- 34 AIT har for det andet gjort gældende, at afsigelsen af den appellerede kendelse i henhold til Rettens procesreglements artikel 111, efter en første udveksling af processkrifter, er i strid med dets processuelle rettigheder, idet organet ikke er blevet hørt. I denne forbindelse har AIT anført, at afvisningspåstanden hører under anvendelsesområdet for procesreglementets artikel 113, som giver organet visse rettigheder, navnlig retten til en mundtlig forhandling.

35 Det bemærkes herved, at anvendelsen af denne bestemmelse ikke er en garanti for en mundtlig forhandling, idet Retten i medfør af procesreglementets artikel 114, stk. 3, som artikel 113 henviser til, kan træffe afgørelse alene på baggrund af en skriftlig forhandling.

36 Da AIT med sine synspunkter giver udtryk for, at organets processuelle rettigheder er blevet tilsidesat, idet det ikke har haft anledning til at blive hørt, skal det under alle omstændigheder bemærkes, at Retten opfordrede AIT til at fremkomme med bemærkninger til Kommissionens afvisningspåstand, og at AIT efterkom denne opfordring.

37 Herefter skal også de andre argumenter, som AIT har fremsat til støtte for dette anbringende, forkastes.

38 Det følger heraf, at Retten ikke har begået en retlig fejl ved anvendelsen af procesreglementets artikel 111, og at første anbringende derfor skal forkastes.

Andet anbringende

39 AIT har gjort gældende, at Retten ved anvendelsen af Domstolens dom af 11. november 1981, IBM mod Kommissionen (sag 60/81, Sml. s. 2639), tilsidesatte

artikel 230, stk. 4, EF. Ifølge AIT burde spørgsmålet om, hvorvidt sagen kan antages til realitetsbehandling, undersøges i lyset af Domstolens dom af 15. juli 1963, Plaumann mod Kommissionen (sag 25/62, Sml. s. 197). AIT har herved anført, at betingelserne heri er opfyldt i nærværende sag. AIT har således med henvisning til dom af 18. maj 1994, Codorniu mod Rådet (sag C-309/89, Sml. I, s. 1853), gjort gældende, at den anfægtede beslutning krænker AIT's ret til anvendelse af CEERD's navn og logo, således som fremgår af flere akter i sagen, og at denne krænkelse adskiller AIT fra enhver anden erhvervsdrivende.

- 40 Det bemærkes, at AIT i forbindelse med dette anbringende ikke har fremført nogen argumenter, som kan godtgøre, at Rettens konstatering, som er indeholdt i den appellerede kendelses præmis 31, og hvorefter den anfægtede beslutning ikke har retligt bindende virkninger, som kan berøre AIT's interesser gennem en væsentlig ændring af organets retsstilling, skulle være fejlagtig.
- 41 For det andet har AIT ikke tilbagevist Rettens konstateringer i præmis 28 og 30 i den appellerede kendelse, hvorefter Kommissionen havde vedtaget den anfægtede beslutning vel vidende, at kontrahenten var en part afskilt fra AIT, og at beslutningen var rettet til CEERD og ikke til AIT. AIT har heller ikke anfægtet, at CEERD og dennes direktør på tidspunktet for underskrivelsen af den omhandlede kontrakt ikke længere var tilknyttet AIT.
- 42 AIT har endvidere ikke med nogen argumenter tilbagevist konstateringen i den appellerede kendelses præmis 30, hvorefter den anfægtede beslutning ikke pålagde organet nogen forpligtelser eller gav det nogen rettigheder.

43 Hvad angår synspunktet om, at CEERD's navn og logo, som fremgår af forskellige sagsakter fremlagt for Retten, er blevet misbrugt af T. Lefèvre, bemærkes, at dette forhold ikke kan begrunde AIT's søgsmålsinteresse ved Retten over for den anfægtede beslutning.

44 Som Retten endvidere med rette fastslog i den appellerede kendelses præmis 32, må AIT, hvis organet mener sig krænket af T. Lefèvres illoyale adfærd, gøre sine rettigheder gældende ved de kompetente nationale domstole.

45 Som det fremgår af de bemærkninger, AIT fremsatte, efter at de af Kommissionen fremlagte dokumenter i forbindelse med tilrettelæggelsen af sagen ved Retten var blevet meddelt AIT, har organet anført, at det har anlagt sag mod T. Lefèvre den 2. september 2003 ved Tribunal de grande instance de Paris.

46 Herefter skal andet anbringende ligeledes forkastes.

Tredje anbringende

47 AIT har subsidiært gjort gældende, at afvisningen af sagen i henhold til artikel 230 EF er i strid med organets ret til en effektiv rettergang, som det er garanteret efter artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder. AIT har i denne forbindelse

anført, at en sag ved de nationale domstole i modsætning til, hvad Retten har anført i den appellerede kendelses præmis 32, ikke opfylder de betingelser, som ifølge retspraksis skal være opfyldt, for at en sag betragtes som effektiv. Selv om Domstolen i dom af 25. juli 2002, *Unión de Pequeños Agricultores mod Kommissionen* (sag C-50/00 P, Sml. I, s. 6677), gik imod generaladvokatens forslag til afgørelse, kan de begrundelser, den angav, ikke finde anvendelse, når der er tale om en juridisk person, som ikke er etableret i en af Fællesskabets medlemsstater, såsom AIT.

- 48 Dette anbringende kan ikke tages til følge. Det bemærkes således, at Retten — efter i den appellerede kendelses præmis 31 at have bemærket, at AIT ikke kunne påstå, at den anfægtede beslutning har retligt bindende virkninger, som kan berøre organets interesser gennem en væsentlig ændring af dets retsstilling — i kendelsens præmis 32 fastslog, at AIT, for så vidt som organet mener sig krænket af T. Lefèvres illoyale adfærd og CEERD's påståede »usurpation«, må gøre sine rettigheder gældende ved de kompetente nationale domstole.
- 49 Det bemærkes herved, at det er ubestridt, at AIT har anlagt sag mod T. Lefèvre den 2. september 2003 ved Tribunal de grande instance de Paris.
- 50 Følgelig kan AIT under ingen omstændigheder påberåbe sig en tilsidesættelse af organets ret til en effektiv rettergang.
- 51 Herefter skal tredje anbringende ligeledes forkastes som ugrundet, og påstanden om ophævelse af den appellerede kendelse skal derfor forkastes.

- 52 Da de øvrige påstande er gjort gældende i tilfælde af, at Domstolen ophæver den appellerede kendelse, skal appellen forkastes i sin helhed.

Sagens omkostninger

- 53 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, der ifølge artikel 118 finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Kommissionen har nedlagt påstand om, at AIT tilpligtes at betale sagens omkostninger. AIT har tabt sagen og bør derfor dømmes til at betale appelsagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

- 1) Appellen forkastes.**

- 2) Asian Institute of Technology (AIT) betaler sagens omkostninger.**

Underskrifter